

Arrest

nr. 321 538 van 13 februari 2025
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. FAUCHER-GAUTHIER *loco* advocaat G. GASPART.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers vingerafdrukken werden op 18 juni 2022 geregistreerd in Italië in het kader van illegale grensoverschrijding. Verzoeker reisde door naar België en diende alhier op 11 juli 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 19 oktober 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 20 oktober 2023 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

A. *Feitenrelaas*

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in de derde wijk van de stad Jalalabad, provincie Nangarhar. Twee jaar voor de machtsovername door de taliban verhuisde u samen met uw familie naar de zevende wijk van de stad Jalalabad, ook Cheknori genaamd. U heeft de Pashtoun-etniciteit en bent een soennitische moslim. U bent gehuwd en heeft twee kinderen. Uw vrouw en kinderen wonen momenteel bij uw zus in de derde wijk van de stad Jalalabad. Uw vader overleed zeven of acht jaar voor de machtsovername aan een natuurlijke dood. Uw moeder overleed toen u zich op de grens van Turkije bevond, door ziekte en stress. Uw broer F.(...) S.(...) is momenteel vermist.

U werkte gedurende twee jaar als trainer in een fitness club. Er kwamen ook militairen bij u trainen. Nadat u reeds een jaar aan het werken was als trainer, ontving u een telefoontje waarin u werd gezegd dat u deze militairen niet mocht toelaten. U vertelde over dit telefoontje aan deze militairen, die u zeiden dat u dit niet serieus moest nemen, en dat het niets nieuws was. Daarna hoorde u niets meer over die kwestie.

Uw broer F.(...) S.(...) werkte sinds 1394 (2015) als 'tweede luitenant', eerst bij de grenspolitie en later bij het Afghaanse nationale leger. Hij kwam om de twintig dagen of om de maand een keer naar huis. Ook kwam hij soms gedurende twintig tot vijftientwintig minuten langs huis, wanneer hij naar het regiment moest gaan. Wanneer hij van Kushti kwam, passeerde hij immers jullie huis.

Ongeveer twee weken nadat jullie verhuisd waren, werden uw broer en de rest van het konvooi waarmee hij onderweg naar huis was, verrast door een hinderlaag van de taliban. De taliban raakten hierbij één van de 'ranger's, en er brak een gevecht uit.

Na dit incident ging uw broer gewoon terug werken. Toen hij daarna opnieuw thuis was met verlof, vertelde hij aan uw moeder over de hinderlaag. U en uw familie wilden dat uw broer zou stoppen met zijn job omdat het te gevaarlijk werd. Uw broer weigerde echter te stoppen, er moest immers een inkomen zijn voor de familie. Hierop stelde u voor om hem telkens te brengen en te halen met jullie eigen auto, zodat uw broer veiliger zou zijn. Uw broer accepteerde dit. Vanaf dat moment reed u uw broer telkens rond. U droeg soms ook het wapen van uw broer en als hij in uniform thuiskwam, dan trok u dit uniform aan en nam er foto's mee. Uw broer verwittigde zijn commandant van de vervoersregeling, en ze maakten een badge voor u aan waarmee u gemakkelijker de controleposten van het nationale leger, die op de weg naar uw broers werk lagen, kon passeren.

Ongeveer twee maanden voor de machtsovername door de taliban, kwam de moellah bij u thuis langs en zei dat twee mensen hem hadden verteld dat hij jullie moest waarschuwen om te stoppen met jullie jobs bij de overheid, of dat er anders slechte gevolgen zouden zijn. Uw broer zei echter dat het niet uitmaakte, en dat hij zijn job zou blijven doen.

Twintig of vijftientwintig dagen later ontvingen u en uw broer een dreigbrief van de taliban. Deze brief was bij jullie deur achtergelaten. In de brief stond dat dit de laatste waarschuwing was en dat als jullie niet zouden stoppen met jullie jobs, ze zouden doen wat ze moesten doen.

Uw broer nam deze dreigbrief mee naar zijn bataljon en toonde deze aan zijn commandant. Die zei hem dat als jullie wisten wie de brief had verstuurd, hij aan het politiecommissariaat zou kunnen vragen om deze persoon te ondervragen. Jullie wisten echter niet wie de brief had verstuurd.

Een tijdje later werd uw moeder ziek, en u bracht haar naar het ziekenhuis. Uw broer kwam tevens naar het ziekenhuis. Jullie waren hier reeds twee of drie dagen wanneer de machtsovername door de taliban plaatsvond. Dit was nog geen maand nadat jullie de dreigbrief hadden ontvangen. Van het ziekenhuis zijn jullie niet meer naar huis gegaan, maar rechtstreeks naar het huis van uw zus en schoonbroer gereden. U en uw broer bleven hier nog twee dagen, en vertrokken dan naar Kabul. Jullie verlieten Afghanistan op 28/05/1400 (19/08/2021). Jullie reisden via Pakistan naar Iran. Op de grens van Iran met Turkije raakte u uw broer kwijt. U reisde hierna alleen verder via Turkije, Italië, Zwitserland, en Frankrijk naar België, waar u op 10 juli 2022 aankwam en daags nadien een verzoek om internationale bescherming indiende.

Na jullie vertrek zijn de taliban op twee weken tijd nog vier keer langs uw huis gekomen, en vroegen telkens waar jullie waren. Uw vrouw zei hen dat jullie er niet waren. Wanneer u en uw broer hierover hoorden, zeiden jullie tegen jullie echtgenotes dat ze het huis moesten verlaten. Ze gingen daarop bij uw zus en schoonbroer wonen. De echtgenote van uw broer ging later bij haar vader wonen. Uw echtgenote woont nog steeds bij uw zus en schoonbroer.

Nadat ze verhuisd waren, kwam er een oproepingsbrief van de taliban aan bij jullie ouderlijk huis. Er woonden ondertussen andere mensen en zij gaven de brief aan de 'malik' van het dorp. Hij zag uw schoonbroer tijdens een rouwceremonie en gaf hem de brief. De brief was gericht aan u en uw broer. Er stond in dat jullie zich de volgende dag moesten melden en dat, indien jullie dat niet zouden doen, ze met jullie zouden afrekenen.

Ter staving van uw verzoek legt u uw 'taskara' (Afghaans identiteitsdocument) neer, alsook de kopieën van de taskara van uw vader, uw moeder (elektronisch en papieren versie), en uw broer. U legt de werkbadge van uw broer neer wanneer zijn job nog onder het kader van het Ministerie voor Binnenlandse Zaken viel, Ook legt u de tweede werkbadge van uw broer neer wanneer zijn job onder het Ministerie van Defensie viel, en hij dus deel uitmaakte van het Afghaanse nationale leger. U legt twee waarderingsbrieven neer in hoofde van uw broer. Ook legt u zijn afstudeercertificaat neer. U legt tevens een kopie neer van uw badge die u kreeg als vrijwillige chauffeur van uw broer. Daarnaast legt u een kopie neer van de meldingsbrief van de taliban. U legt een foto neer van u en uw broer, met jullie gezinnen. Ook legt u een foto neer van u en uw broer, alsook een foto van uw kinderen. U legt een foto neer van u en een militair persoon in de fitness club.

Ook legt u een foto neer van deze militair in zijn uniform. U legt tevens foto's neer van een fitness wedstrijd. U legt een foto neer van uzelf in het uniform van uw broer. U legt ook enkele foto's neer van uw broer tijdens zijn werk. Tenslotte legt u een kopie neer van de pensioenkaart van uw vader, die op uw moeders naam staat.

Op 28 augustus 2023 werden er opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud overgemaakt aan het CGVS.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient in hoofdorde te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Verder dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geen geloof kan hechten aan de door u aangehaalde verklaringen in verband met uw problemen met de taliban.

U verklaart dat uw broer F.(...) S.(...) sinds 1394 (2015) voor de overheid werkzaam was (CGVS, p. 9). Dient te worden opgemerkt dat het CGVS geloof hecht aan deze tewerkstelling. U kan hier immers coherent over vertellen. Zo stelt u dat uw broer eerst een opleiding van zes maanden volgde, aan de politieacademie in Zowar Kal of Kabulkamp (CGVS, p. 9). U vertelt vervolgens over de structuur waarvan uw broer deel uitmaakte. Na het afronden van zijn training ging hij werken bij de grenspolitie, als tweede luitenant ("dowahom saran") (CGVS, p. 9). Hij werkte in Said Goja, een plaats aan de grens van het district Kushti (CGVS, p. 9). In 1397 (2018) kwam de grenspolitie echter wettelijk onder het kader van het Ministerie van Defensie, en hierna maakte uw broer dus deel uit van het Afghaanse nationale leger (CGVS, p. 9). Hij bleef echter op dezelfde plaats werken (CGVS, p. 8-9-10). Hij maakte deel uit van korps 201 Selab, eerste regiment, en van het vijfde bataljon, ook het grensbataljon genoemd (CGVS, p. 8). U kan daarnaast ook vertellen over uw broer's taken. Hij was techniekverantwoordelijke, en dit betekende dat hij moest zorgen voor munitie tijdens gevechten, en voor de reparatie van rangers of geweren (CGVS, p. 8 & 10). U kan vertellen over de superieuren van uw broer, wie de vorige en meest recente commandant van het vijfde bataljon was, alsook wie de commandant van het regiment was (CGVS, p. 9-10).

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw broer, alsook uzelf, werden gevisieerd door de taliban. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hierover (zie infra). Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de vervolging van uzelf en uw broer toont u de problematische situatie waarin jullie zich volgens uw verklaringen bevonden niet aan.

Wat voorts uw persoonlijke situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt in dezer geen geloofwaardige elementen aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zelf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

U stelt immers dat uw broer en diens collega's werden aangevallen, wanneer ze met hun konvooi onderweg waren (CGVS, p. 11). U stelde hierna voor om uw broer met jullie eigen wagen te vervoeren, opdat hij zich minder zichtbaar en veiliger zou kunnen verplaatsen (CGVS, p. 8). Aan dit aspect van uw relaas kan echter geen geloof worden gehecht, en niet in het minst omwille van uw onlogische verklaringen. Zo is de startdatum van uw taken als chauffeur van uw broer merkwaardig. U begon immers pas in 2019 te werken als chauffeur van uw broer, twee weken na uw verhuis, die plaatsvond twee jaar voor de machtsovername door de taliban (CGVS, p. 4 & 12). Dit terwijl uw broer al werkzaam was voor de overheid sinds 1394 (2015) (CGVS, p. 9). Dat uw broer eerst vier jaar zonder problemen kon rondreizen in een militair voertuig om dit dan plots niet meer te kunnen, doet de wenkbrauwen fronsen. Uw verklaring hiervoor is dat de regio naar waar jullie verhuisden iets minder veilig was (CGVS, p. 12). Echter, u stelt wel dat de overheid ook over deze regio de controle had (CGVS, p. 6). Bovendien verklaart u dat iedereen van uw wijk op de hoogte was van de job van uw broer, alsook van uw job als zijn chauffeur (CGVS, p. 12). Dit getuigt van weinig voorzichtig

gedrag en strookt niet met uw verklaring dat jullie in een minder veilige regio woonden, wat dan toch enige discretie aangaande jullie werkzaamheden zou veronderstellen. U verklaart daarnaast dat u de enige vrijwillige chauffeur van het vijfde bataljon was (CGVS, p.12). Desondanks kreeg u een badge waarmee u gemakkelijker de controleposten kon passeren (CGVS, p. 12). Het is niet aannemelijk dat u de enige in de regio zou zijn geweest met een dergelijke tewerkstelling. Bovendien houdt het geen steek dat u als loutere vrijwilliger een dergelijke FANS & die veel mogelijkheden maar ook veel verantwoordelijkheden met zich meebracht, zou krijgen.

Aangezien het CGVS geen geloof hecht aan uw tewerkstelling als chauffeur van uw broer, kunnen ook de problemen die hieruit resulteerden, niet worden geloofd. Uw eigen verklaringen bevestigen tevens deze ongeloofwaardigheid.

U verklaart dat de moellah ongeveer twee maanden voor de machtsovername door de taliban naar jullie huis kwam en zei dat hij jullie moest waarschuwen om te stoppen met jullie jobs (CGVS, p. 13). Uw verklaringen hieromtrent zijn echter incoherent. Eerst verklaart u immers dat de moellah mensen naar jullie huis stuurde om deze boodschap te brengen (CGVS, p. 8). Later echter, verklaart u dat het de moellah zelf was die langskwam (CGVS, p. 13). Gevraagd om deze incoherentie uit te leggen, stelt u simpelweg dat mensen naar de moellah kwamen en de boodschap gaven, en dat de moellah dan naar jullie kwam (CGVS, p. 13). U biedt echter geen verklaring voor het gebrek aan coherentie. Daarnaast is het geheel onlogisch dat men de boodschap via de moellah zou geven, in plaats van rechtstreeks aan jullie beiden. Dit is immers een zeer omslachtige werkwijze, die niet strookt met de ernst van de bedreiging. U stelt dat uw broer na dit bezoek simpelweg zei dat het niet uitmaakte, en dat hij zijn job zou blijven verder doen (CGVS, p. 13). Het is bizar dat uw broer een dergelijke bedreiging zomaar in de wind zou slaan, alsof het niks was. Dit getuigt van weinig vrees in diens hoofde en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

U verklaart dat jullie twintig tot vijfentwintig dagen later een dreigbrief van de taliban ontvingen, die voor jullie deur was achtergelaten (CGVS, p. 13). Gevraagd wat er juist in deze dreigbrief stond, stelt u dat u hem zelf niet goed gelezen hebt (CGVS, p. 14). Dit is niet serieus. U verklaart immers dat u het Pashtou perfect kan lezen (CGVS, p. 5). Men moge dus verwachten dat u een dergelijke bedreiging in uw hoofde wel serieus zou nemen, en deze op zijn minst volledig zou willen begrijpen en zou nalezen, zo niet u zou laten voorlezen. Dat u zelfs niet de moeite nam om de dreigbrief aandachtig te lezen, wijst op een gebrek aan interesse in uw eigen situatie en ondermijnt de geloofwaardigheid van de bedreiging en hieruit voortvloeiende vrees in uw hoofde. Het enige dat u erover kan zeggen is dat zowel u als uw broer erin genoemd worden, en dat uw broer u zei dat ze jullie bedreigden en erin schreven dat dit de laatste waarschuwing aan jullie adres was (CGVS, p. 14). Opnieuw is het niet logisch dat men zo omslachtig te werk zou gaan, en na een eerste bedreiging via de moellah, nog een tweede waarschuwing zou geven via een dreigbrief, zonder jullie - opnieuw - rechtstreeks te contacteren en/of aan te pakken. Dit getuigt immers van veel geduld, hetgeen niet strookt met de reputatie van de taliban als meest beruchte terroristische organisatie van Afghanistan op dat moment. Ook bevreemdend is dat u verklaart dat jullie na het ontvangen van de dreigbrief gewoon verder deden met jullie jobs en niks speciaals ondernamen, behalve dan dat uw broer de dreigbrief aan zijn commandant toonde (CGVS, p. 13-14). Dit gedrag getuigt andermaal van weinig vrees in jullie hoofde en ondermijnt ook de geloofwaardigheid ervan. Het blijft bovendien opvallend dat, ondanks meerdere waarschuwingen en dreigementen, de taliban geen enkele actie ondernamen, noch tegen u, noch tegen uw broer.

U stelt dat de taliban na jullie vertrek nog vier keer langskwamen bij u thuis en naar u en uw broer vroegen (CGVS, p. 8). Bovendien lieten de taliban, een maand nadat uw familie verhuisd was, tevens een meldingsbrief achter (CGVS, p. 17). Deze brief was de laatste keer dat uw familie nog van de taliban hoorde (CGVS, p. 14). Dat de taliban nog vier keer zouden langskomen en een brief zouden sturen, doet nogmaals de wenkbrauwen fronsen. Niet alleen lijkt dit van zeer veel geduld te getuigen, wat niet strookt met de reputatie van de taliban, het aantal bedreigingen lijkt daarnaast ook excessief, aangezien jullie minder vaak bedreigd werden wanneer jullie nog effectief in het land waren. Bovendien dateren deze bedreigingen al van bijna twee jaar geleden. U stelt dat dit komt doordat de taliban niet weten waar het huis van uw zus zich bevindt (CGVS, p. 17). Echter, men dunkt dat als grote organisatie met de macht in handen, dit voor hen niet zo moeilijk uit te pluizen zou zijn. Dit alles ondermijnt andermaal de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Wat betreft uw job als trainer in een fitness club, dient te worden opgemerkt dat het CGVS geloof hecht aan deze tewerkstelling. U stelt echter zelf dat u omwille van deze job nooit bedreigd bent geweest, behoudens één telefoontje waarin u werd gezegd dat u de militairen die bij u kwamen trainen, de toegang moest weigeren (CGVS, p. 15). U heeft hier verder niets mee gedaan. Dit toont aan dat er geen sprake is van een vrees in uw hoofde omwille van deze job.

Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u zou hebben gekend met de taliban. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Uw taskara bewijst hoogstens uw identiteit en herkomst, hetgeen in deze beslissing niet wordt betwist. Wat betreft de andere drie taskara's van uw vader, uw moeder en uw broer, dient te worden opgemerkt dat deze hoogstens een aanduiding zijn van hun identiteiten en herkomst, die in de beslissing momenteel niet worden betwist. De werkbades van uw broer, alsook de waarderingbrieven van uw broer en diens afstudeercertificaat, tonen enkel de tewerkstelling van uw broer aan, die in deze beslissing niet wordt betwist. Hetzelfde geldt voor de

foto's van uw broer tijdens zijn werk. Wat betreft de kopie van uw badge als vrijwillige chauffeur, alsook de kopie van de meldingsbrief van de taliban, dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten uw relaas slechts kunnen staven bij het afleggen van geloofwaardige verklaringen, wat allerm minst het geval is gebleken. Ook hier dient opgemerkt dat het geen originelen betreffen en dat, gelet op het makkelijk te manipuleren karakter van kopieën, deze überhaupt weinig of geen bewijswaarde hebben. Bovendien is het zo dat alle soorten documenten (taskara's, certificaten, rijbewijzen, brieven, enz.) afkomstig uit Afghanistan onbetrouwbaar zijn omdat er veel corruptie is bij het verstrekken ervan en omdat er zeer veel stukken tegen betaling worden verstrekt of vervalst, zowel in Afghanistan als daarbuiten (zie informatie die toegevoegd is aan het administratief dossier). De foto van u en een ander persoon in de fitness club, alsook de foto van deze persoon in militair uniform, dienen enkel ter ondersteuning van uw job als fitness trainer, die in deze beslissing niet wordt betwist. Ze tonen echter geenszins aan dat de andere persoon op de foto's effectief een militair was die bij u kwam trainen. De foto's van een fitness wedstrijd dragen niet bij ter staving van uw asielrelaas. De foto's van u en uw broer, alsook van jullie samen met jullie gezinnen, dragen enkel bij ter staving van jullie familieband, hetgeen in deze beslissing niet wordt betwist. De foto van uzelf in militair uniform heeft geen bewijswaarde in het licht van uw asielrelaas gezien niet kan worden vastgesteld in welke omstandigheden of met welke bedoelingen deze werd genomen. De kopie van de pensioenkaart is tenslotte niet relevant in het licht van uw asielrelaas.

De opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud betreffen een beperkt aantal verduidelijkingen en gaan niet over de kern van het relaas. Ze kunnen bovenstaande vaststelling inzake uw asielmotieven niet in positieve zin ombuigen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, 82 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, 82, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, 5 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, 8 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cqvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere BanisiAgen op de Hazara- "gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit.

De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari - 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, 82, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, 82, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te derde wijk, Jalalabad, Nangarhar, noch te zevende wijk, Jalalabad, Nangarhar. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofdte omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, 82, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, 82, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, 828). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, 8278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, 88 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, 87 5 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S., en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, 88 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, 88 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, 88 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ergeen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, 88 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt. ". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegenwoordigd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, 88 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen — zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting —, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, 8 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_FASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari_en_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments_van_4_november_2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van

augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het louter gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Verzoekschrift en aanvullende nota's

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de

uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 48/3 en 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker voert tevens een beoordelingsfout aan.

In een eerste middelonderdeel betreffende zijn vluchtrelaas stelt verzoeker dat de tewerkstelling van zijn broer bij de grenspolitie geloofwaardig wordt geacht, maar dat geen geloof wordt gehecht aan het gegeven dat verzoeker als chauffeur zou hebben gefungeerd voor zijn broer en aan de door verzoeker geschetste vervolgingsfeiten. De identiteit van verzoeker, zijn nationaliteit en zijn job bij de fitnessclub worden evenwel niet betwist, zo vervolgt verzoeker. Verzoeker is evenwel van oordeel dat de commissaris-generaal een weinig genuanceerde analyse maakt van de veiligheidssituatie en dat deze erg volatiel is waardoor het niet onlogisch is dat zijn broer zijn voorzorgsmaatregelen aanpast, zeker nadat hij het doelwit was geweest van een aanval. Verzoeker is van oordeel dat de motieven eerder een uitdrukking zijn van een buikgevoel dan het gevolg van een nauwkeurig onderzoek. Voorts acht verzoeker het niet onlogisch dat de taliban de bewoners van een wijk via de mullah trachten te bereiken. Daarnaast stelt verzoeker dat het ook niet onlogisch is dat verzoekers broer voor de voormalige overheid bleef werken omdat dit een zekere mate van bescherming biedt, terwijl ze anders alleen zouden staan. Tenslotte wijst verzoeker op de originelen van zijn rijbewijs, werkbadge en dreigbrief waarvan scans als bijlagen bij het verzoekschrift werden gevoegd (Verzoekschrift, bijlagen 3-5). Verzoeker besluit dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging omwille van zijn activiteiten voor de overheid, hetgeen neerkomt op een politieke opinie.

Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift in op de vrees voor vervolging voor Afghanen die terugkeren vanuit Europa omwille van hun verblijf aldaar en de risicoprofielen die in de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) aan bod komen. Daarnaast wijst verzoeker op de rechtspraak van het Hof van Justitie betreffende de interpretatie van het begrip 'politieke overtuiging'. Betreffende de vrees voor vervolging voor Afghanen die vanuit het Westen terugkeren leidt verzoeker uit de rechtspraak van de Raad af dat er factoren zijn zoals de duur van het verblijf in het Westen en de zichtbaarheid van de normoverschrijding en het vermogen *'to play the game'*. Verzoeker wijst op het belang van de persoonlijkheidsontwikkeling tijdens de adolescentie, dat ook in de rechtspraak van de Raad aan bod komt, en waardoor bepaalde jonge Afghanen die hun vormende jaren in het Westen doorbrengen, in geval van terugkeer, meteen zullen opvallen. Volgens verzoeker kan aan verwesterde Afghaanse terugkeerders om die reden een religieuze of politieke overtuiging worden toegedicht, op basis waarvan zij vervolging riskeren.

Tevens stelt verzoeker dat 'verwesterde' Afghaanse verzoekers om internationale bescherming beschouwd zouden kunnen worden als een 'specifieke sociale groep'. Verzoeker meent dat de prejudiciële vraag in de zaak C-646/21 van het Hof van Justitie betreffende tienermeisjes uit Irak relevant is omdat deze betrekking heeft op de interpretatie van het begrip 'bepaalde sociale groep' die als vervolgingsgrond vermeld is. Volgens verzoeker kan deze beoordeling worden doorgetrokken op Afghaanse verzoekers om internationale bescherming en hij verwijst hierbij naar het standpunt van het UNHCR in de *amicus curiae* in voormelde zaak voor het Hof van Justitie en naar arresten van de Raad betreffende minderjarige Afghaanse verzoekers om internationale bescherming.

Uit dit alles besluit verzoeker dat dient te worden onderzocht of hij blijk geeft van een gewijzigde geesteshouding waardoor verzoeker in de huidige Afghaanse context vervolging riskeert. Verzoeker stelt dat geconcludeerd kan worden dat hij voldoende ondergedompeld is geweest in de Belgische samenleving en hij zijn waarden en normen heeft aangepast aan de Belgische maatschappij en hij niet in staat is *'to play the game'* in de rurale omgeving in de provincie Nangarhar waarvan hij afkomstig is, waar er volgens verzoeker een sterke aanwezigheid is van ISKP, hetgeen een risicoverhogende factor uitmaakt.

Op basis van een analyse van de gebruikte bronnen die werd doorgevoerd door NANSSEN vzw in 2022, laakt verzoeker het gebrek aan complete, relevante, actuele en accurate informatie betreffende de huidige situatie in Afghanistan. Volgens verzoeker is de conclusie van het EUAA dat niet voor elke Afghaan die vanuit Europa terugkeert een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen problematisch omdat er onvoldoende informatie beschikbaar is over de huidige situatie in Afghanistan. De EUAA-richtlijnen uit de *Country Guidance* zijn gebaseerd op landeninformatie die slechts tot november 2021 werd bijgehouden, waardoor deze informatie niet langer actueel is. Volgens verzoeker is het gebrek aan informatie ook te wijten aan het gegeven dat geen gedwongen terugkeer naar Afghanistan georganiseerd wordt en de meeste Afghanen die vrijwillig terugkeren vanuit een buurland van Afghanistan komen dat niet als 'westers' kan worden beschouwd. Toch wijst verzoeker op vaststellingen van Amnesty International waaruit blijkt dat ook Afghanen die vanuit Turkije en Iran gedwongen terugkeren te maken krijgen met foltering en mishandeling in geval van terugkeer.

In het rapport van de EUAA *'Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul City'* blijkt dat er geen informatie beschikbaar is over toegang tot de operationele luchthavens, maar dat de taliban op de weg

tussen de luchthaven en de stad Kabul controleposten opwerpen. Volgens verzoeker zou de Raad omwille van de afwezigheid van actuele informatie moeten besluiten dat het risico niet kan worden uitgesloten. Verzoeker formuleert een reeks vragen waarop naar zijn oordeel heden nog geen antwoord kan worden geboden en hij meent dat het antwoord van groot belang is om het risico in te schatten.

Daarnaast stelt verzoeker dat op basis van historische informatie kan worden afgeleid dat personen die lange tijd in het Westen hebben verbleven een specifiek risico lopen op het lijden van ernstige schade. Zo stelt verzoeker dat de UNHCR-aanbeveling van 2018 nog steeds actueel is omdat er sedertdien geen nieuwe richtlijn meer werd gepubliceerd en er te weinig informatie beschikbaar is om een volledige beoordeling te kunnen maken. Verzoeker verwijst ook naar wetenschappelijk onderzoek dat voor de machtsovername plaatsvond, met name de studie van de antropologe F. STAHLMANN waaruit blijkt dat tekens van verwestering vaak erg subtiel zijn en niet altijd eenvoudig te verbergen zijn. Ook uit de EUAA *Country Guidance* en andere bronnen blijkt dat op basis van een aantal kenmerken verondersteld kan worden dat de betrokkenen 'verwesterd' zouden zijn. Volgens verzoeker doet het er niet toe of een Afghaan die uit Europa komt werkelijk een reële mate van verwestering vertoont en dat een louter langdurig verblijf in het Westen kan volstaan om als verwesterd te worden beschouwd. In het OSAR-rapport van 2021 wordt gesteld dat bijna alle teruggekeerde Afghanen geconfronteerd werden met geweld en dat de terugkeerders niet alleen het doelwit werden van de taliban, maar ook van de eigen familie en de bevolking in het algemeen. Daarnaast kan ook het loutere vertrek uit Afghanistan beschouwd worden als verraad ten aanzien van de taliban.

Verzoeker vestigt ook de aandacht op geweld dat voortvloeit uit onbetaalde schulden die werden aangegaan om de vlucht naar Europa te financieren. Aangezien er verondersteld wordt dat Afghanen die uit Europa terugkeren vermogend zijn, wordt het risico op criminele aanvallen nog verhoogd. Ook de sociale stigmatisering en discriminatie, ook omwille van het mislukken van de migratie, kan ertoe leiden dat teruggekeerde Afghanen in een situatie van extreme materiële deprivatie terechtkomen, hetgeen overeenstemt met ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker besluit dat uit de objectieve informatie blijkt dat een Afghaanse vluchteling die in het Westen internationale bescherming zoekt en nadien terugkeerde een risicoprofiel heeft waarvoor een gegronde vrees voor vervolging of minstens een reëel risico op ernstige schade kan worden aangenomen.

De huidige beperkt beschikbare informatie wijst volgens verzoeker op een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade. In de EUAA *Country Guidance* van april 2022 wordt gewezen op de strikte toepassing van de sharia door de taliban. Daarnaast wordt gewezen op de verklaringen van de hoogste leider en de woordvoerder van de taliban die erop gericht zijn economische migratie te tolereren en illegale migratie te bestraffen. Verzoeker wijst op de strenge controle door de taliban, bijvoorbeeld op smartphones, huiszoekingen en dergelijke. Verzoeker stelt dat de taliban een schrikbewind geïnstalleerd hebben waarbij individuele vrijheden worden ingeperkt hetgeen blijkt uit het overzicht van de beleidsbeslissingen sinds het najaar van 2021 die worden weergegeven in het OSAR-overzicht dat verzoeker in zijn middel citeert. Verzoeker merkt op dat een groot deel van deze beleidsbeslissingen een invloed hebben op de rechten van meisjes en vrouwen die niet op verzoeker van toepassing zijn maar richtinggevend voor het algemene beleid waarbij strenge straffen worden opgelegd voor overspel, alcohol drinken etc., maar dat een duidelijk juridisch kader ontbreekt waardoor er op regionaal niveau speelruimte bestaat en het beleid alle richtingen kan uitslaan, waarbij verzoeker een artikel van T. Ruttig citeert over repressie in Afghanistan.

Wat de actuele veiligheidssituatie betreft, wijst verzoeker op de volatiliteit ervan en kondigt hij aan dat hij dit in de loop van de procedure verder zal uitwerken.

Als bijlagen bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een *scan* van zijn rijbewijs, van zijn werkbade en van de convocatie van de taliban (Verzoekschrift, bijlagen 3-5).

2.2. Aanvullende nota CGVS

Op 8 november 2024 maakte de commissaris-generaal een aanvullende nota over aan de Raad waarin de landeninformatie wordt *geüpdatet* (Aanvullende nota verwerende partij, 5 november 2024). Volgende COI-rapporten worden hierin opgesomd:

“EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf
EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf

EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_Herat_City.pdf

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf

UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>

COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf

EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments

2.3. Aanvullende nota verzoeker

Verzoeker diende op 20 november 2024 een aanvullende nota in waarin hij bijkomende gegevens neerlegt die zijn verwestering bewijzen. Verzoeker wijst erop dat hij ondertussen reeds meer dan twee jaar in België verblijft en dat dit onmiskenbaar een mentaliteitsverandering in zijn hoofd heeft teweeggebracht. Zo wijst verzoeker erop dat hij een liefdesrelatie heeft met een partner S. F. M., die de Roemeense nationaliteit heeft, en waarmee hij sinds augustus 2024 zou samenleven. De relatie is volgens verzoeker een aanwijzing dat hij de westerse universele waarde internaliseerde. Verzoeker wijst daarna op zijn tewerkstelling sinds juni 2023, de getuigenissen en zijn fitness-abonnement, die volgens hem een aanwijzing vormen van reële verwestering. Verzoeker wijst erop dat hij door zijn sociaal leven in aanraking komt met uiteenlopende culturele perspectieven en heeft geleerd tolerant en begripvol te zijn. Zijn ideeën maken dermate deel uit van zijn persoonlijkheid, zo vervolgt verzoeker, dat van hem niet kan worden verwacht dat hij deze zou verbergen om problemen te vermijden. Volgens verzoeker dient hij op die basis als vluchteling te worden erkend.

Als bijlagen bij zijn aanvullende nota voegt verzoeker een getuigenis van mevr. S. F. M., een getuigenis van S. A.-M., foto's van verzoeker en zijn partner, getuigenissen van zijn collega's, bewijzen van tewerkstelling van juni 2023 tot oktober 2024, een bewijs van lidmaatschap van de fitness, een getuigenis van M. en een deelcertificaat Nederlands van 14 november 2024 (Aanvullende nota verzoeker, bijlagen 1-4).

3. Volle rechtsmacht

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.*, Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Bewijslastverdeling en beoordelingswijze

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting vormen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees

Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2011/95/EU) en van artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de richtlijn 2013/32/EU).

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden waaronder internationale bescherming moet worden verleend, zoals omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Onderzoek van het beroep

Verzoekers enig middel is niet-ontvankelijk in zoverre hij daarin de schending aanvoert van artikel 3 van het IVRK aangezien hij verzuimt uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing deze verdragsbepaling zou schenden. Bovendien stipt de Raad aan dat er in het dossier nergens sprake is van minderjarige kinderen waardoor het invoeren van een schending van deze bepaling weinig dienstig is.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Deze verplicht de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

5.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

5.1.1. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/3 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967". Dit wetsartikel verwijst op zijn beurt naar het eveneens door verzoeker geschonden geachte artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A, (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon "die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."

5.1.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker van etnische pashtoun-origine is en steeds in verschillende huurwoningen in de stad Jalalabad in de provincie Nangarhar heeft verbleven (AD, stuk 8, Documenten + inventaris DVZ, Verklaring DVZ, 30 augustus 2022, persoonsgegevens). Verzoeker verklaarde dat zijn broer F. als militair werkte en dat hijzelf twee jaar vóór de machtsovername begon te werken als chauffeur van zijn broer (*Ibid.*, Vragenlijst CGVS, 2 december 2022), nadat deze laatste met zijn konvooi in een hinderlaag van de taliban was terechtgekomen (AD, stuk 5, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 17 augustus 2023, p. 11-12). Op een bepaald moment zouden verzoeker en zijn broer mondelinge bedreigingen hebben ontvangen van de taliban via de mullah, en naderhand een dreigbrief, die door verzoekers broer werd meegenomen naar zijn werk (AD, stuk 8, Documenten + inventaris DVZ, Vragenlijst CGVS, 2 december 2022). Na de machtsovername vertrok verzoeker samen met zijn broer uit Afghanistan, maar hij verloor zijn broer in Turkije uit het oog (*Ibid.*). De taliban zouden na de machtsovername nog vier keer bij de familie zijn langsgekomen op zoek naar verzoeker en zijn broer (*Ibid.*).

5.1.3. Zoals verzoeker in zijn middel aangeeft, staat zijn identiteit, zijn Afghaanse nationaliteit en zijn tewerkstelling in een fitnessclub niet ter discussie. Ook het gegeven dat zijn broer als tweede luitenant opereerde bij de grensbewaking, die een onderdeel was van het nationale leger (AD, stuk 5, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 17 augustus 2023, p. 8-9), wordt niet betwist. Bijgevolg heeft verzoeker dus het profiel van een familielid van een lid van de veiligheidsdiensten van de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten.

Louter op basis van dit profiel kan in hoofde van verzoeker evenwel geen behoefte aan internationale bescherming worden aangenomen. In de EUAA *Country Guidance* van mei 2024, die door de verwerende partij in haar aanvullende nota van 8 november 2024 werd opgenomen, wordt immers uitdrukkelijk gesteld dat enkel in hoofde van de leden van de veiligheidsdiensten zelf in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld omwille van een (toegeschreven) politieke overtuiging, maar dat dit niet automatisch geldt voor hun familieleden (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, mei 2024, p. 30).

Verzoeker dient bijgevolg concreet aannemelijk te maken dat hij omwille van de tewerkstelling van zijn broer ook persoonlijk geviséerd zou worden. Er kan echter bezwaarlijk geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen dat hij als chauffeur zou zijn opgetreden voor zijn broer nadat diens konvooi door de taliban zou zijn aangevallen. Het is namelijk weinig geloofwaardig dat verzoekers broer, die reeds sinds 2015 (1394) voor het leger werkte (AD, stuk 5, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 17 augustus 2023, p. 9) en zich aanvankelijk in een militair voertuig verplaatste, een tweetal jaar voor de machtsovername, dus in 2019, plots zou hebben beslist om zich op een minder zichtbare manier van en naar

het werk te verplaatsen, zogenaamd uit veiligheidsoverwegingen (*Ibid.*, p. 10). Ondanks de grotere zichtbaarheid van een militair voertuig komt het weinig logisch over dat het veiliger zou zijn om zich met zijn broer in een privé-voertuig te verplaatsen. Verzoeker stelde dat de wijk waarnaar ze waren verhuisd iets minder veilig was (*Ibid.*, p. 12), hoewel verzoeker bevestigde dat de overheid tot aan zijn vertrek de controle had over de regio waar zij woonden (*Ibid.*, p. 6). In zijn middel stelt verzoeker ook dat je kan rekenen op een zekere mate van bescherming als je voor de autoriteiten werkt, hetgeen nog meer vragen doet rijzen bij de keuze van zijn broer om verzoeker als chauffeur te nemen. Verzoeker stelde tijdens het persoonlijk onderhoud ook dat iedereen van de wijk wist van de job van zijn broer (*Ibid.*, p. 12). Al deze elementen tonen aan dat het volstrekt onlogisch is dat verzoeker als chauffeur zou zijn beginnen werken voor zijn broer omdat dit grotere garanties zou bieden inzake veiligheid.

Anderzijds blijkt uit de verklaringen van verzoeker niet dat hij problemen ervoer omwille van zijn voorgehouden rol als chauffeur. Verzoeker verklaarde immers dat hij slechts éénmaal toevallig talibanleden was tegengekomen bij het afleggen van zijn trajecten als chauffeur (*Ibid.* p. 12). Daarnaast is het weinig geloofwaardig dat verzoeker als enige vrijwilliger, die niet tot het bataljon behoorde en geen loon ontving, een officiële badge zou hebben gekregen om gemakkelijker controleposten te kunnen passeren (*Ibid.*, p. 12). Door nogmaals de originelen van zijn werkbadge en het rijbewijs als bijlagen bij zijn verzoekschrift te voegen (Verzoekschrift, bijlagen 3 en 4), slaagt verzoeker er niet in om concreet aannemelijk te maken dat hij 'officieel' als vrijwillige chauffeur van zijn broer zou hebben gewerkt en aldus ook als een medewerker van de voormalige Afghaanse overheid zou kunnen worden beschouwd. Met betrekking tot de neergelegde stavingsstukken dient overigens te worden gewezen op de landeninformatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, waaruit blijkt dat er sterk kan worden getwijfeld aan de authenticiteit van Afghaanse (overheids-)documenten (AD, stuk 7, Landeninformatie, COI Focus – Afghanistan, corruptie- en documentenfraude, 14 januari 2021 (*update*)). Verzoeker toont niet aan dat uit het neerleggen van een badge en een rijbewijs met beperkte bewijswaarde zou voortvloeien dat zijn verklaringen over zijn 'vrijwillige' tewerkstelling als chauffeur voor zijn broer als geloofwaardig zouden kunnen worden gekwalificeerd.

Wat de vervolgingsfeiten *an sich* betreft, blijkt uit de verklaringen van verzoeker dat hij zichzelf tegenspreekt. Zo stelde hij aanvankelijk dat de mullah bepaalde mensen naar hun huis had 'opgestuurd' om de broers aan te manen om met hun werk te stoppen (AD, stuk 5, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 17 augustus 2023, p. 8). Daarna stelde verzoeker dat de mullah zelf twee maanden vóór de machtsovername naar hen toekwam en hen meedeelde dat hij de opdracht had gekregen hen te waarschuwen (*Ibid.*, p. 13). Verzoeker suggereert in zijn middel dat het logisch is dat de taliban via de mullah zou opereren in een wijk onder overheidscontrole, maar dit vormt geen deugdelijke verklaring voor de opmerkelijke tegenstrijdigheid in zijn verklaringen. Het is ook opvallend dat verzoeker verklaarde dat er een twintigtal dagen na het bezoek van de mullah een dreigbrief voor hun deur zou zijn achtergelaten, maar dat hij deze "*zelf niet goed (had) gelezen*" (*Ibid.*, p. 14). Uiteindelijk vormde deze dreigbrief de aanleiding voor verzoeker om samen met zijn broer, na de machtsovername, zijn land van herkomst te verlaten. Het gegeven dat verzoeker niet op de hoogte is van de precieze inhoud van deze dreigbrief, doet in hoge mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van de voorgehouden vervolgingsfeiten. Aan zijn verzoekschrift voegt verzoeker ook een onvertaalde convocatie van de taliban toe (Verzoekschrift, bijlage 5). Deze convocatie ging niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging, zoals voorgeschreven door artikel 8 van het PR RvV, waardoor de Raad niet verplicht is om deze in overweging te nemen en geen kennis kan nemen van de precieze inhoud ervan. Verzoeker verstrekt noch in zijn verzoekschrift, noch in zijn aanvullende nota van 20 november 2024, noch ter terechtzitting verdere toelichting bij dit stuk, waardoor dit geen afbreuk doet aan de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal betreffende de geloofwaardigheid van de voorgehouden vervolgingsfeiten.

5.1.4. Verzoeker verwijt de commissaris-generaal geen genuanceerde analyse te hebben gemaakt van de veiligheidssituatie en stelt dat de motieven van de bestreden beslissing een uiting zijn van het buikgevoel van de verwerende partij en niet het resultaat zijn van nauwkeurig onderzoek, maar hij maakt niet concreet aannemelijk dat er in zijn hoofd een individuele gegronde vrees voor vervolging zou bestaan omwille van de tewerkstelling van zijn broer bij het Afghaanse leger. Verzoeker hield voor betrokken te zijn bij deze tewerkstelling omdat hij vrijwillig als chauffeur voor zijn broer zou zijn opgetreden, maar aan deze activiteiten kan geen geloof worden gehecht. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij omwille van de tewerkstelling van zijn broer als vluchteling zou kunnen worden erkend.

5.1.5. In zijn verzoekschrift gaat verzoeker voor het eerst in op de eventuele nood aan internationale bescherming in geval van terugkeer naar Afghanistan na een verblijf in het Westen. Middels een uitgebreid theoretisch betoog koppelt hij de situatie van verwesterde Afghanen die zouden terugkeren naar Afghanistan aan de vervolgingsgronden 'religieuze en/of politieke overtuiging' en 'specifieke sociale groep'.

Verzoeker beweert dat hij door toedoen van zijn verblijf in België een bepaalde geesteshouding heeft ontwikkeld waardoor hij in geval van terugkeer naar Afghanistan onder het huidige talibanregime zou worden

blootgesteld aan vervolging, aan stigmatisering en discriminatie omwille van een (toegeschreven) religieuze of politieke overtuiging. Noch uit het administratief dossier, noch uit de bijlagen bij het verzoekschrift blijken echter concrete elementen die erop zouden wijzen dat verzoeker in die mate zou zijn verwesterd dat dit in geval van terugkeer naar Afghanistan aanleiding zou geven tot vervolging.

Uit de beschikbare gegevens blijkt dat verzoeker ten tijde van zijn vertrek uit Afghanistan ongeveer 29 jaar oud was (AD, stuk 8, Documenten + inventaris DVZ, Verklaring DVZ, 30 augustus 2022, persoonsgegevens). Hij identificeert zichzelf als een praktiserend soennitisch moslim (AD, stuk 5, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 17 augustus 2023, p. 4). Verzoeker liep school in Afghanistan, werkte er in een fitness en liet bij zijn vertrek zijn vrouw en twee kinderen achter in Jalalabad (*Ibid.*, p. 4-5). Verzoeker kan bijgevolg niet dienstig voorhouden dat hij niet vertrouwd zou zijn met de Afghaanse samenleving of zijn vormende jaren buiten Afghanistan zou hebben doorgebracht en daardoor weinig voeling zou hebben met het dagelijkse leven in Afghanistan. Het is niet aannemelijk dat verzoeker, die ondertussen bijna 2,5 jaar in België verblijft, terwijl hij tevoren bijna 30 jaar in Jalalabad verbleef, dermate vervreemd zou zijn van de Afghaanse context dat hij niet langer bij machte zou zijn *'to play the game'* zoals hij in zijn verzoekschrift beweert. Verzoeker kan overigens niet worden gevolgd waar hij in zijn verzoekschrift beweert dat hij afkomstig is uit een rurale context in de provincie Nangarhar waar lokale tradities en gewoontes een grote rol spelen. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat hij steeds in verschillende wijken van de (groot-)stad Jalalabad heeft gewoond (AD, stuk 8, Documenten + inventaris DVZ, Verklaring DVZ, 30 augustus 2022, persoonsgegevens). Bovendien was hij gedurende een tweetal jaar professioneel actief als verantwoordelijke voor een fitnessclub waar jongens uit de buurt en militairen kwamen trainen (AD, stuk 5, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 17 augustus 2023, p. 15). Uit deze gegevens blijkt precies het tegendeel, met name dat verzoeker afkomstig is uit een (groot-)stedelijke omgeving waar hij na een eventuele terugkeer na een verblijf in het Westen veel minder zichtbaar zou zijn dan in een kleine landelijke nederzetting.

In zijn aanvullende nota van 20 november 2024 gaat verzoeker verder in op zijn vrees voor vervolging omwille van 'verwestering' en voegt hij enkele stukken toe die zijn theoretische beschouwingen hieromtrent zouden moeten staven. Zo wijst hij in de eerste plaats op het tijdsverloop waardoor hij verder geïntegreerd is, hetgeen hij onder andere tracht aan te tonen door te verwijzen naar zijn relatie met een Roemeense dame. Hij stelt reeds ongeveer een jaar een relatie te hebben en sedert augustus 2024 met deze Roemeense vrouw samen te wonen. Door toedoen van dit gezinsleven in België kan volgens hem niet langer van hem worden verwacht dat hij zich in geval van terugkeer opnieuw zou aanpassen aan de strenge regels die in Afghanistan door het talibanregime worden opgelegd. Ter staving voegt hij bij zijn aanvullende nota getuigenissen toe van zijn partner, mevr. S. F.-M. en dier zus S. A.-R. en foto's van verzoeker en zijn partner bij verschillende gelegenheden (Aanvullende nota verzoeker, 20 november 2024, bijlage 1, a-c).

Uit niets blijkt dat men in Afghanistan op de hoogte zou zijn van het gegeven dat hij hier een (buitenechtelijke) relatie heeft met een Roemeense dame. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat zijn vrouw en kinderen nog in Afghanistan verblijven (AD, stuk 5, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 17 augustus 2023, p. 4 en 6). Verzoeker toont niet aan dat het gegeven dat hij sinds enkele maanden samenwoont met een Roemeense dame tot gevolg heeft dat zijn verantwoordelijkheden ten opzichte van zijn gezinsleden in Afghanistan zijn komen te vervallen of dat hij onmogelijk zou kunnen terugkeren naar zijn gezin.

Vervolgens stelt verzoeker in zijn aanvullende nota van 20 november 2024 dat ook zijn tewerkstelling in België, zijn lidmaatschap van een fitness en het volgen van Nederlandse lessen aanwijzingen vormen van zijn reële verwestering (Aanvullende nota verzoeker, 20 november 2024, bijlage 2, a en b; bijlage 3 en 4). Verzoeker betoogt dat zijn mentaliteit door toedoen van zijn sociale contacten is gewijzigd. Verzoeker voegde aan zijn aanvullende nota kopieën van documenten betreffende zijn tewerkstelling via uitzendarbeid in 2023 en 2024, informatie betreffende de fitnessclub waarvan hij lid is en een attest van een inburgeringscursus (Aanvullende nota verzoeker, 28 maart 2024, bijlagen 2b, 3 en 4). Het gegeven dat verzoeker in België tewerkgesteld is, is uiteraard lovenswaardig maar hij toont daarmee niet aan dat hij bepaalde westerse normen en waarden derwijze zou hebben verinnerlijkt dat hij zich bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan onmogelijk opnieuw aan de normen en waarden in de Afghaanse maatschappij zou kunnen aanpassen. Bovendien blijkt dat verzoeker zowel in zijn land van herkomst als in België actief is in een fitnessclub, zodat ook deze activiteiten niet als een indicatie van verwestering kunnen worden beschouwd. Tenslotte toont verzoeker niet aan dat het volgen van taallessen ertoe leidt dat een terugkeer naar Afghanistan zou worden bemoeilijkt.

Er bestaat in Afghanistan een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten over mensen die Afghanistan verlieten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de *"geloofoethiek en denkwijze"* van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat

zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 50-51). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afgaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36). Verzoeker is echter afkomstig uit stedelijke context en toont niet aan dat hij een zichtbaar profiel heeft omdat hij behoorde tot de elite ten tijde van het bewind van de voormalige Afgaanse regering, waardoor de door hem geuite vrees voor vervolging omwille van een (gepercipieerde) verwestering niet aannemelijk wordt gemaakt. Bijgevolg komt hij op die grond niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus.

5.1.6. Uit het geheel van wat voorafgaat blijkt dat er in hoofde van verzoeker op basis van zijn verklaringen en de neergelegde stukken geen gegronde vrees op vervolging kan worden vastgesteld. Er blijkt evenmin een schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

5.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

5.2.1. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/4 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."*

5.2.2. Met betrekking tot de 'ernstige schade', zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de vreemdelingenwet, worden geen concrete elementen aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat verzoeker dergelijk risico loopt in Afghanistan.

5.2.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, beroept op zijn vluchtrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat zijn relaas, waarbij hij vervolging vreest omwille van zijn activiteiten als chauffeur voor zijn broer, die militair was, niet geloofwaardig is. Daarnaast werd vastgesteld dat zijn vrees voor vervolging omwille van verwestering niet voldoende concreet aannemelijk werd gemaakt. Het loutere gegeven dat verzoeker deelneemt aan het maatschappelijke leven in België en dat hij hier sinds enige tijd een (buitenechtelijke) relatie zou hebben, betekent niet dat hij om die reden vervolging riskeert in Afghanistan. Zodoende kan verzoeker zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet.

5.2.4. In zijn middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het EVRM, maar er wordt niet verduidelijkt op welke wijze de bestreden beslissing dit verdragsartikel zou schenden. De Raad stelt wel vast dat de terminologie uit artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van artikel 15, b) van de richtlijn 2011/95/EU, nagenoeg identiek is aan de bewoordingen van artikel 3 van het EVRM: *"Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen"*. Bijgevolg dient deze vorm van 'ernstige schade' te worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak inzake artikel 3 van het EVRM van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2011/95/EU niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, b) van de richtlijn 2011/95/EU, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling. Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *"Country Guidance: Afghanistan"* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *"Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor."*).

Slechts wanneer precaire socio-economische omstandigheden overwegend het resultaat zijn van opzettelijke gedragingen of omissies van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van een samenloop van allerlei objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

De Raad stelt op basis van de beschikbare gegevens, die worden opgesomd in de aanvullende nota van de commissaris-generaal van 5 november 2024, vast dat de huidige crisissituatie in Afghanistan niet (in hoofdzaak) kan worden toegeschreven aan de opzettelijke gedragingen of omissies van een actor of verschillende actoren, zelfs niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021. De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn, en het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren. Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19-pandemie. Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, ontwrichting van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan

over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie. Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe. De gedragingen van de taliban hebben een bepaalde invloed op de heersende humanitaire crisis, maar ze zijn niet doorslaggevend. Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

Terloops stipt de Raad aan dat dit niet wegneemt dat een terugkeer naar Afghanistan aanleiding zou kunnen geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM omwille van de precare socio-economische en humanitaire situatie aldaar. Zoals hierboven uiteengezet, valt deze mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM evenwel buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling, dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De eventuele schending van artikel 3 van het EVRM omwille van factoren die niet als 'ernstige schade' kunnen worden aangemerkt, dient alleszins grondig te worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

5.2.5. Inzake de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, beperkt verzoeker zich ertoe om zich het recht voor te behouden de actuele veiligheidssituatie, die hij als uiterst volatiel bestempelt, verder uit te werken, maar hij laat na om hierover nadere informatie te verstrekken.

In zijn aanvullende nota van 5 november 2024, waarin onder andere de EUAA *Country Focus Afghanistan* van december 2023 mede in overweging wordt genomen, stelt de commissaris-generaal betreffende de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan *"dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsovername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024. In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiiitische gemeenschap. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd. ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023. ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir,*

Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31). De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge van de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging. De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. (...)"

5.2.6. Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt dat er actueel in Afghanistan in zijn geheel nergens sprake is van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Verzoeker toont niet aan dat er actueel in de provincie Nangarhar een gewapend conflict heerst, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

6. Besluit

6.1. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag of van de artikelen 48/3 en/of 48/4 van de vreemdelingenwet. Er werd evenmin een schending aangetoond van artikel 3 van het EVRM. Verzoeker heeft niet aangetoond dat de commissaris-generaal onzorgvuldig of onredelijk te werk zou zijn gegaan of dat de beslissing behept is met een motiveringsgebrek. Er werd ook geen kennelijke beoordelingsfout aangetoond.

Het door verzoeker aangevoerde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond. Voor zover als nodig treedt de Raad de motieven van de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus bij en maakt deze tot de zijne.

6.2. Gelet op wat voorafgaat kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6.3. Er blijken ook geen essentiële elementen te ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Er werd niet aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet dan ook geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend vijftientig door:

F. TAMBORIJN,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN	F. TAMBORIJN
--------------	--------------